

Sygn. akt: WO 1/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Jerzy Steckiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 18 lutego 2015 r. postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. w przedmiocie przekazania sprawy z subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko płk. rez. J. K. i płk. K. M., sygn. akt So. [...], do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

p o s t a n o w i ł

wniosek Wojskowego Sądu Okręgowego w P. o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. wystąpił, na podstawie art.37 k.p.k., z inicjatywą do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy z subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko płk. rez. J. K. i płk. K. M., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że zgodnie z treścią art.651 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art.654 § 1

pkt 1 k.p.k. sprawa ta „musiałaby zostać rozpoznana przez jednego z sędziów orzekających w tutejszym sądzie, dla którego poprzedni Prezes był, a aktualny Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w P. jest bezpośrednim przełożonym.”. I te właśnie okoliczności powodują, zdaniem sądu występującego z inicjatywą, konieczność przekazania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powody dla których Wojskowy Sąd Okręgowy w P. zwrócił się do Sądu Najwyższego są ważne i w istocie mogą wskazywać na potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z przyczyn wskazanych w art. 37 k.p.k. Rzecz jednak w tym, że na obecnym etapie postępowania rozstrzygnięcie tej kwestii byłoby przedwczesne. Zgodnie z treścią art.17 § 1 pkt 10 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy brak wymaganego zezwolenia na ściganie. Z kolei § 2 powołanego przepisu zezwala organom procesowym, do chwili otrzymania zezwolenia na ściganie, tylko na dokonywanie czynności niecierpiących zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a także czynności zmierzających do wyjaśnienia czy zezwolenie będzie wydane. Skoro zatem był Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w P. w czasie wskazanym w akcie oskarżenia był sędzią, a obecny Prezes tego Sądu jest sędzią, to zważywszy na treść art. 181 Konstytucji RP stanowiącego, że sędzia nie może być, bez zgody sądu określonego w ustawie, pociągnięty do odpowiedzialności karnej, organy procesowe bez uzyskania odpowiedniego zezwolenia właściwego sądu nie mogą podejmować, poza czynnościami wskazanymi w ustawie, żadnych innych czynności. Wystąpienie przez sąd pierwszej instancji z inicjatywą wskazaną w art. 37 k.p.k. nie jest czynnością niecierpiącą zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów ani czynnością zmierzającą do wyjaśnienia czy zezwolenie będzie wydane. W tej ostatniej kwestii Sąd podjął już czynności procesowe. Z tych wszystkich względów wniosek Sądu pierwszej instancji o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, należało pozostawić bez rozpoznania.